

Hoofdstuk Allergieën

Uit Nieuwetijdskinderen, begin hoofdstuk V - Veiligheid bij het opgroeien

Het wereldje waarin een kind opgroeit krijgt van zijn omgeving op veel manieren een stempel van onveiligheid. Hygiëne is vooral bij kleine kinderen te ver doorgeschooten, met veel allergieën als gevolg - waarbij doorlopende tegenstrijdigheden hun duit in het zakje doen. Doordat opvoeders grotendeels voorkomen dat hun kinderen hun omgeving via hun mond verkennen, komt hun afweersysteem onvoldoende te weten wat gevaarlijke en wat ongevaarlijke vreemde eiwitten zijn. Alleen binnen een afgebakend, veilig verklaard terrein kan een kind op onderzoek uitgaan; alles daarbuiten wordt bij voorbaat als bedreigend beschouwd. De binnenwereld van een mens volgt altijd braaf de denkwereld van de buitenwereld. Een voor het lichaam volkomen onschuldig eiwit als stuifmeel of uitwerpselen van de huismijt, gaat het afweersysteem voor ziektekiemen aanzien en vervolgens handelt het daarnaar. Uiterlijk vertoont de onnodige verdediging tegen deze eiwitten zich als allergische verschijnselen.

Doorgeschooten hygiëne vormt tevens een afspiegeling van het omgaan met emoties. Altijd keurig netjes zijn, alle emoties afvlakken. Met het gevolg dat emoties ondergronds gaan en daar een eigen leven gaan leiden. Aan emoties valt niet te ontkomen. Elk menskind krijgt hoe dan ook een vloedgolf van emoties over zich heen. Verweer tegen emotie uit zich vaak als een allergie tegen leven. Zo werkt allergie gedeeltelijk als plaatsvervanger van emotie.

In mijn jeugd was allergie een Amerikaans verschijnsel. Inmiddels is allergie een van de vele Amerikaanse ziektes die we overgenomen hebben. Toen ik in 1951 als twintiger voor mijn opleiding naar de USA ging ontdekte ik dit fenomeen. Praktisch iedereen daar was wel ergens allergisch voor, terwijl de groep (NAVO) Europeanen waar ik deel van uitmaakte, daar totaal geen last van hadden. Ik zag het als een modeverschijnsel. Met overdreven hygiëne en inenten lagen de Amerikanen toen nog ver op ons voor, begrijp ik nu. De wc heette badkamer en als je daarheen wilde, vroeg je waar je je handen kon wassen. Ik maakte een keer mee dat een Fransman op de vraag of hij zijn handen wilde wassen zei: 'nee dank u, dat heb ik zojuist tegen een boom gedaan'.

Om naar Amerika te mogen kreeg ik een eerste pokkenprik, nadat de militaire dienst mij al voorzien had van mijn eerste cocktails inenting. Ze waren te laat om mijn inmiddels uitstekend geoefende afweersysteem te verpesten. Ik heb herinneringen aan bof, kinkhoest en tijdens de oorlog difteritis.

Vaccinatie draagt in voornome mate bij aan het ontstaan van allergieën. Dierlijke eiwitten worden daarbij onder beladen omstandigheden voorbij de slijmvliezen, volkomen tegennatuurlijk rechtstreeks in spieren of bloedbaan gespoten. Het afweersysteem leert na een dergelijke grove inbreuk en aanvankelijk panisch reageren, wat vreemde eiwitten betekenen. De kans om te leren dat er ongevaarlijke soorten zijn, krijgen een kind en zijn afweersysteem niet, doordat het veel te vroeg en te vaak wordt ingeënt. Een scala aan andere 'vreemde' eiwitten wordt door het lichaam al snel met argusogen bekeken. Eiwitten in de voeding kunnen zo mede op het lijstje van 'onveilig' komen. Allerlei allergische reacties kunnen zo makkelijk ontstaan. Op den duur leidt deze verwarring omtrent eiwitten tot auto-immuunziekten -een soort inwendige oorlog, nu afweer tegen eigen eiwitten- waarvan M.S., reuma, kanker en AIDS de bekendste zijn. Door inenten krijgt het algemene gedeelte van het afweersysteem een flinke optater. Voor een peuter is daarna op avontuur gaan inderdaad een hachelijke zaak aan het worden. De buitenwereld is inmiddels door zijn verwarde afweersysteem gevaarlijk verklaard. Kasplantjes zijn in de maak. Allergieën en slijmvliesgerelateerde ziekten die zo langzamerhand epidemische vormen aannemen, zijn kennelijk een aanvaardbare prijs voor een vermeend voordeel van inenten op zeer vroege leeftijd.